

موسسه حقوقی آوای عدالت سروش

قانون اصلاح موادی از قانون دیوان عدالت اداری - مصوب ۱۳۶۰

/

/

/

/

قانون اصلاح موادی از قانون دیوان عدالت اداری - مصوب ۱۳۶۰

ماده ۱ - ماده (۱) قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۶۰.۱ به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۱ - دیوان عدالت اداری که در این قانون دیوان نامیده می‌شود در تهران مستقر و دارای بیست و پنج شعبه خواهد بود. هر شعبه از یک رئیس یاعضو علی‌البدل تشکیل می‌گردد. رئیس شعبه اول، رئیس کل دیوان بوده و می‌تواند به تعداد لازم معاون و مشاور داشته باشد. تعداد معاونین و مشاورین و ازدیاد شعب به پیشنهاد رئیس دیوان و تصویب رئیس قوه قضائیه تعیین می‌گردد.

تبصره ۱ - رئیس یا عضو علی‌البدل هر شعبه دیوان در مواردی که نیاز به مشاور داشته باشند از رئیس دیوان درخواست مشاور می‌نمایند در این صورت رئیس دیوان مکلف است یک مشاور به شعبه معرفی نمایند و رای رئیس شعبه پس از کسب نظر کتبی مشاور انشا می‌گردد.

تبصره ۲ - رئیس دیوان می‌تواند بعضی از اختیارات خود را به معاونین تفویض نماید.

ماده ۲ - ماده (۱۸) به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۱۸ - آرای شعب بدوی دیوان به درخواست یکی از طرفین یا قائم مقام یا وکیل و یا نماینده قانون آنان قابل تجدیدنظر می‌باشد. مهلت درخواست تجدیدنظر برای اشخاص مقیم ایران بیست روز و برای اشخاص مقیم خارج از کشور دو ماه از تاریخ ابلاغ خواهد بود. هزینه دادخواست به دیوان در مرحله تجدیدنظر بیست هزار (۱۰۰۰۰) ریال و در مرحله تجدیدنظر بیست هزار (۲۰۰۰) ریال می‌باشد.

ماده ۳ - ماده (۱۹) به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۱۹ - به منظور تجدیدنظر در آرای شعب بدوی دیوان تعداد پنج شعبه تجدیدنظر، که هر شعبه مرکب از یک رئیس و دو مستشار است تشکیل می‌گردد. ازدیاد شعب تجدیدنظر به پیشنهاد رئیس کل دیوان و تصویب رئیس قوه قضائیه خواهد بود. رئیس کل دیوان رئیس شعبه اول تجدیدنظر نیز می‌باشد.

تبصره ۱ - رؤسا و مستشاران از بین قضات دیوان که حداقل دو سال سابقه خدمت قضایی در دیوان داشته باشند منصوب می‌شوند.

تبصره ۲ - شعبه تجدیدنظر با حضور حداقل دو عضو رسمیت یافته و رأی اکثربت به وسیله رئیس یا یکی از اعضا انشا می‌گردد.

ماده ۴ - ماده (۲۰) به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۲۰ - هرگاه در موارد مشابه، آرا متناقض از شعب بدوی یا تجدیدنظر دیوان صادر شود رئیس کل مکلف است به محض اطلاع، موضوع را در هیات عمومی دیوان مطرح نماید. برای تشکیل هیات عمومی حضور حداقل سه چهارم رؤسا شعب بدوی و رؤسا و مستشاران شعب تجدیدنظر لازم است. رأی اکثربت هیات عمومی در موضوعاتی که قطعی شده، بی‌اثر است ولی برای شعب دیوان و سایر مراجع مربوط در موارد مشابه لازم الاتباع است.

ماده ۵ - ماده (۲۱) به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

ماده ۲۱ - واحدهای دولتی اعم از وزارت‌خانه‌ها و سازمانها و مؤسسات و شرکتهای دولتی و شهرداریها و تشکیلات و مؤسسات وابسته به آنها ونهادهای انتظامی مکلفند احکام دیوان را در آن قسمت که مربوط به واحدهای مذکور است اجرا نمایند و در صورت استنکاف با حکم رئیس کل دیوان به انفال از خدمات دولتی به مدت یک تا پنج سال محکوم می‌شوند.

ماده ۶ - ماده ذیل به عنوان ماده (۲۶) و تبصره آن به قانون مذبور الحق می‌گردد:

ماده ۲۶ - موارد رد دادرس در دیوان همان است که در آئین دادرسی مدنی مقرر است.

تبصره - تبصره ۲ الحقیقی به ماده (۱۸) دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۷۲.۲.۲۶ و قوانین مغایر لغو می‌گردد و پرونده‌هایی که در اجرای تبصره مذکور در دیوان مطرح و تاکنون متوجه به صدور رای نشده است در شعب تجدیدنظر رسیدگی خواهد شد.

تاریخ تصویب ۱۳۷۸.۰۱ /

تاریخ تایید شورای نگهبان ۱۳۷۸.۰۹ /

/

/

/

../